

työväen proletariaatti, usein vielä vaikeammassa, sillä ruumiillinen työ on kansainvälinen, samallinen joka maassa, mutta henkiselle työlle on nykyisessä yhteiskunnassa monia rajoituksia, erilaatuisia sääntöjä ja vaatimuksia eri maissa. Jouduttuaan proletariaatti on sivistyneen luonnollisesti liittyttävä proletariiveliiniinsä — työväen luokkaan ja siten tukien ja täydentäen toinen toisensa käyvät he voimistuneina yhteistä vihollistaan — kapitalismia vastaan, joka panee rajoituksia ja esteitä heidän työvoimainsa ruumiillisia käyttämiseen.

M. O.

Katsaus päivän tapahtumiin.

Sanomalehdet ovat nykyaikana aivan tulvillaan kirjoituksia Venäjän rosvopolitiikasta Suomessa. Kaikissa eri virastoissa työskennellään kuumeentapaisella kiireellä, keksitään yhä uusia riistosuunnitelmia Suomen sortamiseksi. Valtakunnanpuolesta, jossa Suomea koskevat duuman hyväksymät lakiehdotukset käsitellään, siellä ei mitkään vastaväitteet eikä järkisyöt saa kuulevaa korvaa. Kivennavan ja Uudenkirkon pitäjien liittämishommaa Venäjään sitä yhä yritetään, vaikka venäläisten on itsekin täytynyt tunnustaa, että tämä yhdistäminen kohtaa käytännöllisiä vaikeuksia ja ettei sitä voida toteuttaa ennenkuin kaikki Suomen lait ja asetukset ovat kokonaan kumottu ja ettei sitäkään voida tehdä noin vaan käden käänteessä. Venäläinen hallintojärjestelmä on näet aivan erilainen kuin Suomen. Kun nämä Suomen sortotoimenpiteet yhä kohtaavat käytännöllisiä vaikeuksia, on asian jouduttamiseksi asetettu erityinen »Suomen asiain neuvottelukunta», joka on antanut m. m. seuraavan mestarinäytteen tarkoituksistaan.

»Yleisvaltakunnalliselta kannalta on otettava ensi tilassa harkittavaksi joukko perustavia, Suomeenmaan hallintoa koskevia kysymyksiä. Nämä kysymykset eivät siedä lykkäystä, vaan ovat mahdollisimman pian saatettavat ratkaisuun. Sillä ei ole epäilystä siitä, että hallinnon säännöllinen meno Suomessa ei ole turvattu, jollei maan virkamiehissä saada aikaan kuria, jollei sanomalehdistöä saada järjestetyksi ja säännötellyksi, jollei maassa ole kuuliaista ja velvollisuudellensa autautuvaa poliisivoimaa ja jollei venäjänkielelle hankita sille tulevaa asemaa maan virastojen ja viranomaisten asiainkäsitelyssä. Lisäksi tulee, että kun kohta annetaan laki, joka myöntää venäläisille samat oikeudet kuin maan omille asukkailla, tekee tämä yhä tarpeellisemmaksi piakkoin järjestää sellaiset asiat kuin kysymykset kokoontumis- ja yhdistymisvapaudesta sekä valtiollisia rikoksia koskevien lakien muuttamisesta. Jollei näin menetellä, jääpi 17/30 p. kesäk. 1910 annetun lain yhdistävä tarkoitus saavuttamatta ja lisäksi vielä nekin toimenpiteet, joihin jo on ryhdytty sanotun lain säätämässä järjestyksessä, voivat viedä valtakunnan etujen kannalta epäsuotuisiin seurauksiin.»

Niin mielettömältä kuin tämä lausunto kuulostaakin, on venäläiset virkamiehet Suomessa toimineet aivan tässä lausunnossa annettujen ohjeiden mukaan. Niitä virkamiehiä, jotka eivät ole nöyrästi täyttäneet kenraalikuvernöörin antamia viittauksia, joko ne sitten koskevat kokoontumis- tai lausuntovapautta tai muuta, niitä on rangaistu joko virkansa menettämällä tai muutaman kuukauden palkan pidättämisellä. Niitä virkamiehiä taas, jotka ovat ainoaksi ohjeekseen ottaneet venäläisen virkavallan määräykset viis välittään sotiiko ne Suomen lakia vastaan, ne virkamiehet on lain ylin valvoja, Suomen nykyinen prokuraattori ottanut erikoiseen suojelukseensa, kieltämällä kanteiden nostamisen virkamiestä vastaan joka on tehnyt virkarikoksen, kun teko vaan kelpaa venäläisten pyyteille Suomessa.

Kun tuntee suomalaisten virkamiesten usein hyvinkin kiihkeän virkainnon erittäinkin kokoontumis- ja lausuntovapauteen nähden, niin tekee mieli huudahtaa, mihin oikeastaan pyritään! Nälkä kasvaa syödessä sanotaan, ja näyt-

tää siltä kuin venäläisten sortonälkää ei tyydytä enää miikään, koska kuuluisa Viipurin poliisimestarikin on joutunut epäsuosioon huolimatta siitä, että hän on yrittänyt paraansa kapinan aikaansaamiseksi Viipurissa.

Suostuntakysymys

se yhä antaa senaatille aihetta lausunnoiden antamiseen. Muistetaanhan miten senaatti v. 1910 alussa koitti evätä eduskunnan suostuntapäätökseltä hyväksymisen. Kun eduskunnan päätös lopultakin oli hyväksyttävä, on senaatti sittemmin ahkeroinnut erittäinkin väkijuomasuostuntain alentamiseksi. Kuvaavata nykyisen senaatin toiminnalle on se, että vaikka heidän pääpyrintönsä onkin saada mahdollisimman paljon rahoja kerätyksi, m. m. suunnittelemalla uusia veroja, niin he samaan aikaan kaikella voimalla työskentelevät viina- ja olutveron alentamiseksi. Yhteistä niin omille porvareille kuin virkaryssille on se, että väkijuomaveron alentamista puoleltaan kansan terveyden ja hyvinvoinnin kannalta. Senaattikin, joka kaikissa muissa asioissa on koettanut puoltaa venäläisten oikeuksia, on nyt väkijuomakysymyksessä asettunut puoltamaan Suomen kotimaista teollisuutta, samalla kuitenkin ottaen huomioon että suomalaiset panimot käyttävät venäläistä ohraa. Senaatti lausuu myöskin isällisessä huolenpidossaan että alamaistensa täytyy saada tilaisuus juoda ja juoda halvalla. Eduskunnassa kun ehdotettiin erikoisesti verotettavaksi niitä anniskeluja, jotka ovat näytöntöjen yhteydessä, niin senaatti sanoo että niin ei pidä tehdä, koska se »todennäköisesti tulee tekemään mahdottomaksi kaiken anniskelun kyseessäolevien näytöntöjen yhteydessä».

Kansalle kun näin varataan tilaisuus juomiseen, samalla kun kielletään kaikki sivistystarpeisiin menevät rahat, niin luonnollisesti seuraa siitä, että yhtä auliisti kun väkijuomain halpenemista ja veroa vastustetaan, yhtä auliisti myönnetään rahoja poliisivoiman lisäämiselle. Viime aikoina on useita kunnollisempia poliisimestareita erotettu ja sijaan nimetty joitakin epäilyttäviä mutta venäläisen virkavallan suosioon päässeitä onnenonkijoita, joiden virkainto näkyy kohdistuvan pääasiallisesti siihen, että osaa erottaa poliisilaitoksen palveluksesta kaikki jotka vähänkin antavat arvoa laille ja oikeudelle, ja ottaa uuden miehistön joiden entisyys on useimmiten pitkällä rikosluettelolla varustettu. Tällaisen järjestysvallan huostaan on kansan turvallisuus nyt uskottu. Kun vielä uhataan yleisvaltakunnallistuttaa yhdistys-, kokoontumis- ja sananvapaus, samoin valtiollisia rikoksia koskevat lait, niin siitä saa käsityksen, että Suomen sortajat eivät häikäile ryhtyä mitä laittomimpiin toimenpiteisiin Suomen tuhoamiseksi.

Miten on meidän tähän vastattava?

Lujittamalla järjestöjamme!

M. S.

Vaivaishoidon rikosluetteloa.

Meidän köyhäinhoitojärjestelmämme on tullut viime aikoina varsin kuuluisaksi. Taas tämän vuoden alussa on lehdet kertoneet sydäntä särkeviä kuvauksia *ihmishuutokaupoista* joita on pidetty useassa kunnassa ja joissa avuttomia on myyty vähimmin vaativalle. Niinpä kerrottiin että tällainen »vaivaisten huutokauppa» pidettiin v. k. 30 p:nä Kiukaisissa kuntakokouksen loputtua. Huutokaupan nimellä ei sitä pidetty, mutta sellaiseksi se tällä kerta muodostui. »Hyvin ilkeältä tuntui», kirjoittaa kirjeenvaihtajamme, »kun eräs äiti tahdottiin väkisin erottaa lapsestaan». Näkyi olevan »huutajain» joukossa monta niinkin kovasydämistä, että nauroivat äidin itkulle ja sille, että äitiraukka uhkasi hukuttautua, jos lapsi häneltä riistetään. Äiti on sairas ja poika on 8 1/2 vuoden vanha. Kuului joukosta kysyttävän, »onko poika vankka ruumiiltaan», siis sellaista tavaraa, että voi käyttää rikkauksia